

mens Kejseren kører over Torvet, blot for at sé Spidsen af Næsetippen af hans sølvbroderede Cerberus deroppe paa Bukken!

Apropos, denne Cerberus. Forleden kørte Kejseren over Amalienborgplads fra Kongens Palæ til Kronprinsens. Livkosakken sad paa Bukken som sædvanlig. Et Par Minutter efter, at Vognen var kørt ind ad Porten, aabnedes denne atter, og langsomt og alvorsfuldt med sit store rødlige Skæg og den pragtfulde Uniform, flot rygende paa en Cigar, træder Kosakken ud. „Kejseren, Kejseren,“ gaar en sagte Mumlen gennem den ærbødigt vigende Mængde, og dybt nejende gaar hele Vartovskoret i Jorden for Kejseren Lakej. *Fru Rosalie.*

Fra Fyen.

I Svendborg afholdtes Lørdag den 9. Juli et velbesøgt Kvindesagsmøde. Kvindelige Syersker i Herreskræderfaget synes nemlig der at vinde betydeligt Overtal over de mandlige Skrædersvende, som selvfølgelig føler sig stærkt trykkede under disse Forhold, da Kvinderne glædelig tilbyder deres Arbejde for en Trediedel mindre end Svendene.

Sofie Olsen, som tidligere var Næstformand i den kvindelige Fagforening for Herreskrædere her i København, men som nu arbejder i Svendborg, har derfor agiteret paa det ivrigste for at formaa Kvinderne til at organisere sig og forlange lige Løn med Mændene, men har hidtil ikke mødt videre Forstaaelse. Den faglige Skræderforening, som allerede i længere Tid har været organiseret, har i velforstaaet Interesse hverken skyet Pengeotre eller Arbejde for at hjælpe Kvinderne til Forstaaelse af denne vigtige Sag, men Provindsbyerne frembyder ved deres Smaastadspræg næsten uovervindelige Hindringer for Kvinderne til at træde ind i Foreningslivet og særlig i Fagforeninger.

Imidlertid er der i Svendborg en Kredsafdeling af „Dansk Kvindesamfund“, som ved Fru Bondegaards (Hustru af Redaktøren for det radikale Venstreblad) energiske Ledelse har tiltvunget sig en vis Anerkendelse i Byen. Frk. Sofie Olsen henvendte sig derfor til hende for om muligt gennem denne Kvindeforening at faa den fornødne Støtte til at faa dannet en Fagforening for de kvindelige Herreskrædere.

„Dansk Kvindesamfund“ viste sig straks villig til at støtte denne Sag i rigtig Forstaaelse af, at Lønspørgsmaalet — lige Løn for samme Arbejde med Mændene — er en af de vigtigste Sider af Kvindesagen. Dansk Kvindesamfunds Kredsafdeling i Svendborg indbød derfor Fru Johanne Meyer, København, til at holde et Foredrag om Kvindens Stilling og Betydningen af hendes Organisation. Mænd og Kvinder havde trods Sommervarmen fyldt Lokalet til sidste Plads, og efter Foredraget fulgte en livlig Diskussion. Heri deltog Hr. Saddelmager Lund, Hr. Lærer Olsen, Hr. Leonhard og Hr. Skræder Carlsen samt Fruerne Emma Olsen og Suhr. Fru Bondegaard ledede Ordsiftet. Alle var enige om, at Kvindernes Organisation var det eneste Middel, hvorved Kvinderne

kunde vinde deres sociale Ret. Fru Johanne Meyers Skildring af Forvirringen paa Arbejdsmarkedet overbeviste ydermere om Nødvendigheden af Kvindernes Organisation i Lønspørgsmaalet. Desværre havde Syerskerne kun sparsomt givet Møde men der var dog vakt saa megen Deltagelse for Sagen, at man haaber i en nær Fremtid at overvinde deres Betænkelse ved Dannelsen af en Fagforening.

Søndagen den 10. Juli talte Fru Johanne Meyer om Fredssagen i Industriforeningens Sal i Odense. Bladene i Odense havde lige siden Bjørnstjerne Bjørnsons Foredrag paa Himmelbjærget ikke ophørt med at gøre Udfald mod Fredssagen og Fredsforeningerne. Selv Fyens Tidende, som dog tidligere har stillet sig venligt overfor den nye Tids Tanker, har optrykt „Dagbladet“s Artikler, som „Blev nu til Spot dine Tusinders Minder“ o. s. v. uden Kommentar og dermed vist, at den ogsaa slaar Følge med alle de Blade, der ikke forstaa eller vil forstaa Fredsbevægelsens Betydning for Samfundet.

I Odense findes imidlertid en kraftig Kvindebevægelse, som er med i alle de ny sociale Spørgsmaal, og som er saa heldig at have en Kvinde som Frk. Frida Schmidt i Spidsen, der ikke frygter for at bekende sine fredsvenlige Sympatier trods Odenses Standpunkt. Kvindevalgretsforeningen, i hvilken hun er Formand, havde derfor i Søndags lejet Byens største Foredragssal og indbudt til et offentligt Møde baade for Mænd og Kvinder. Kvinderne i Odense, som arbejder for politisk Valgret, har den Opfattelse, at dersom det er deres Alvor at arbejde for Valgretten, er det ogsaa deres Pligt at sørge for samvittighedsfuldt at sætte sig ind i alle sociale og politiske Spørgsmaal, for at de, naar den Tid kommer, da Kvinderne har erhvervet sig Valgret, da ogsaa kan staa som oplyste Vælgere.

Fredsforedraget blev hørt af Forsamlingen med den største Interesse, og Kvinderne fortrød ikke, at de trods den stedlige Presses Uvillighed overfor Sagen havde arrangeret det første Fredsmøde i Odense.

Efter Mødet samledes Valgretsforeningens Medlemmer med Foredragsholderen til en selskabelig Sammenkomst i Højskolehjemmet, hvor man i flere Timer drøftede flere af de mest aktuelle Spørgsmaal i Tiden, og da man om Aftenen skiltes, var der flere, der udtalte, at det var den dejligste Dag, de havde haft i deres Liv. Kvindebladet „Hvad vi vil“ har en stor Læsekreds i Odense; kun beklager man, at det ikke er et Dagblad i Stedet for et Ugeblad. Det gaar nemlig i Odense som i de fleste Byer, Dagbladene taler aldrig om Kvindesagen.

Den engelske Kvindevalgretsforening

besvarer i følgende Mr. Gladstones Udtalelser om Kvindens Stemmeret i hans bekendte Pamflet, hvori han blandt andet siger:

„Der er intet mere afskyeligt, intet mere uholdbart, end en juridisk Ulighed, der ikke bunder i et eller andet tydeligt fastslaaet Princip.“

Valgretsforeningen fordrer, at en Kvinde, naar hun faktisk er bedre kvalificeret til et eller andet Embede i Staten end hendes

Medbejlere, da ikke skal skubbes til Side, fordi hun er en Kvinde.

Gladstone siger:

„Jeg tror det er umuligt at benægte, at der har været og er Kvinder, der, individuelt set, passer til et hvilket som helst offentligt Embede, hvor maskulint dets Karakter saa end er.“

Valgretsforeningen forlanger ikke, at Kvinder, som ikke „individuelt set“ passer, skulle anbringes i noget Embede. Men da der ikke er nogen Lov, der kan forhindre en hvilken som helst Mand i at blive valgt til en Stilling, der passer til hans Ævner, hvorfor skulde der da være en saadan Lov mod Kvinder?

Gladstone siger:

„En permanent og uhyre stor typisk Forskel er bleven sat paa henholdsvis Kvinder og Mænd af deres fælles Skaber.“

Meget sandt, og netop derfor har Mændene ingen som helst Ret til at tage Bestemmelser med Hensyn til Kvinden, om hvad hun skal sige, tænke og gøre. Kvinden maa nødvendigvis bedre end Manden vide, hvorledes hun skal bevare Familielivet og beskytte sin egen Frihed, Renhed og Dannelse.

Gladstone siger:

„Jeg er ikke bange for, at Kvinderne skal gøre noget Indgreb i Mændens Rettigheder eller Magt.“

Naturligvis vil vi ikke det! Kvinderne ønsker ikke at berøve Mændene nogle af deres lovlige Rettigheder. Alt, hvad vi ønsker, er tilstrækkelig Beskyttelse for os selv, lige Adgang til Undervisning og Uddannelse og retfærdige Love Kønnene imellem.

Gladstone siger:

„Jeg tilstaaer, at vi ofte som Lovgivere har været meget upaalidelige Vogtere af Kvindens Ret til moralsk og social Ligestilling.“

Valgretsforeningen hilser denne Tilstaaelse fra Gladstone med Glæde. Men hvis Kvinderne har Ret til „moralisk og social Ligestilling“, saa maa det være den bedste og retfærdigste Maade til at give dem Midler i Hænde, med hvilke de kan beskytte denne Ret, at tillade dem at vælge „Vogtere“, som ikke fortjener Navnet „meget upaalidelige“.

Naturligvis er det Mændenes Hensigt at gøre det bedste de kan for Kvinderne, men „ingen Klasse kan give Love for en anden Klasse — de rige kan ikke give Love for de fattige og omvendt heller ikke de fattige for de rige“. Ej heller kan Mænd give Love for Kvinder. Hvis vi alle kunde give Love for alle, vilde det være meget bedre.

Kvinder! Gaa til alle Møderne og underret Kandidaterne om, at I vil have Stemmeret. Naar Stemmeretten er god for Manden, vil den blive lige saa god for Kvinden.

I betaler Skatter lige saa vel som Mændene — I burde i det mindste have Lov til at stemme paa de Mænd, som skal sætte Eder i Skat. I straffes, hvis I ikke adlyder Lovene, lige saa vel som Mændene.

I burde være i Stand til at stemme paa de Mænd, der skal affatte de Love, som I maa adlyde.

Bed Eders Mænd, Brødre og Kærester om at stemme paa den Mand, som er retfærdig mod Kvinderne.